

OCMW Genk : Architect haakte af maar krijgt niettemin half miljoen Euro uitbetaald

Grootse plannen.

Met het C-Mine project dat al jaren aansleept en waarbij de stad Genk met aannemers Knippenberg, Janssens-Droogmans en AGO-Invest in de clinching, heeft het Genks bestuur aangetoond een meester-knoeier te zijn. Grootse plannen blijken op even groot kunst- en vliegwerk gestoeld te zijn. Dat het RVT Herfstvreugde

overheidsteun kreeg op voorwaarde dat het 20 jaar geëxploiteerd werd, wat uiteindelijk niet gehaald zou worden zodat subsidies dienen terugbetaald, is een futiliteit.

De grootheidswaanzin in Genk kent geen grenzen, daarom wordt geopteerd voor het grootse rustoord van Vlaanderen.

Geld te kort en geen waarborg.

In april 2007 kreeg het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden -VIPA- de subsidiëringaanvraag van het Genks OCMW te verwerken, het betreft een groots project Woon-

Het grootste rustoord van Vlaanderen dat op de welzijns-campus aan het Schiepse Bos te Genk diende te verrijzen, staat er nog steeds niet. Toch zijn er reeds in de aanloop daarvan in maart 1997 voor de integratie van het RVT Heiderust op de campus Herfstvreugde en voor de aanpassing van de kamers van Herfstvreugde ontwerpers aangesteld. Het OCMW van Genk zou op 17 maart 1997, naar eigen zeggen, "niet meer in de mogelijkheid zijn om de werken tot in detail op te volgen", daarom was het nodig om dat toezicht aan derden uit te besteden. De keuze viel op architect Jan Olaerts die op zijn beurt nog twee architecten, condito sine qua non uit Genk, diende aan te stellen. Ook in deze aanneming sluit Genk architecten buiten Genk uit.

en Zorgcentrum met 264 woongelegenheden, 6 woongelegenheden voor kortverblijf en een dagverzorgingscentrum voor 15 personen, dit alles ter vervanging en uitbreiding van het erkende dagverzorgingscentrum 't Kozenhuisje met 12 verblijfseenheden verbonden aan het rusthuis Herfstvreugde. Het dossier werd door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid goedgekeurd. Voor dat project vraagt het OCMW van Genk aan het VIPA een gebruikerstoelage, het VIPA maakt op 13 april 2007 enkele bedenkingen, ondermeer : "... er wordt

verwacht dat het tekort na ingebruikname van het nieuwe centrum zal stijgen van 977.000 Euro -2005- naar 1.910.000 Euro ..." en verder : "... er is wel een positieve evolutie te verwachten van de cashflow van -815.000 Euro in 2005 naar 303.000 Euro in 2011..." Van de kostprijs van -toen- 36.615.380 Euro subsidieert het VIPA slechts 51%. In de besluitvorming van het VIPA, lezen we ook vreemde passages, ondermeer : "... het OCMW voorspelt op heel lange termijn een minder negatieve cashflow ..." De

bestuurders van het Genks OCMW beschikken ook al over een glazen bol, het VIPA besluit met het volgende : "... omwille van het blijvende tekort in de instelling stel ik voor geen waarborg te verlenen voor een lening voor het bedrag van de subsidiabele kostprijs waarvan 90% gedekt is door VIPA ..."

Opmerkingen.

Niet alleen het VIPA bekeek het dossier, ook het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Residentiële en Gespecialiseerde Zorg,

meer p. 2

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen zowel online als in geprinte versie verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod kunnen komen, we bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²

Online -PDF- : 80 euro
Online sociaal -PDF- : 50 euro
Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever
hoofdredacteur :
Erik Verbeeck
Postadres :
Postbus 59 3620 Lanaken.

meer van p. 1 bepaald de Commissie Zorgstrategie, bekeken het dossier. In een schrijven van 21 juni 2007 werd verwezen naar maar liefst 11 bouwtechnische opmerkingen, ondermeer bepaalde badkamers die veel te groot zouden zijn, anderzijds zou de ruimte voor animatie op sommige afdelingen te gering zijn, in bepaalde ruimten is de vereiste vensteroppervlakte van 1/6 niet bereikt. De 11 opmerkingen nemen twee pagina's A4 in beslag. We stellen ons de vraag hoe het mogelijk is dat de Vlaamse Overheid zóveel opmerkingen kan formuleren? Hebben de ontwerpers hun job dan niet naar behoren gedaan?

De "Dading".

We dachten dat het kunst- en vliegwerk van het OCMW rond de verwijdering van de radioactieve opvangsers voor bliksem, alleen aan studie bureau Carla G. kon worden toegeschreven maar het OCMW van Genk plaatste eerder ook al een opdracht bij Ingenieur Bart Remans. Om één of andere duistere reden, heeft Remans op 13 februari 2004 verzaakt aan die opdracht. Bart Remans, zoon van de gewezen burgemeester van Zutendaal, wijlen Jef Remans, boorde zichzelf daarmee 52.000 Euro door de neus. Op de dag dat de vermeende problemen met Bart Remans bij het OCMW van Genk uit de doeken werden gedaan -15 maart 2004-, verliet Frans Remans -de broer van Jef Remans die in Zutendaal van 1965 tot 1992 burgemeester was- de OCMW Raadsvergadering. Ingenieur Remans werd gecontracteerd voor een bedrag van meer dan honderdduizend Euro en om dat ongedaan te maken, liet het OCMW haar advocaat Jos L. een handje toesteken, Bart stelde zich plotseling tevreden met de helft van zijn gage, zijnde 52.908,88 Euro! De waarheid achter die zet van het Genks OCMW hebben we nooit

kunnen achterhalen. Wanneer we bij Bart Remans zelf informeren zegt de Ingenieur : "*daar heb ik nu niets meer mee te maken*", legt trouwens meteen de telefoon in. Dat geeft aan, hoe gefrustreerd de man is vanwege de financiële adering.

En de ezel?

Voor de aanwezigheid van twee radioactieve opvangsers -Herfstvreugde en Heiderust- heeft het OCMW op 31 augustus 2004 van het Federaal Agentschap Nucleaire Controle een Proces Verbaal ontvangen. Nadat Bart Remans op 13 februari 2004 de bons kreeg, werd op 13 september 2004 de opdracht aan Carla G. gegeven om de nodige documenten op te stellen om de tuigen de laten verwijderen, maar ook daar lukte het niet en ook hier verzocht het OCMW van Genk om advocaat Jos L. in te schakelen om deze zaak aan te pakken. Voor zover ons bekend werd, noch Bart Remans, noch Carla Gordons aangepakt. Het OCMW van Genk maakte duidelijk twee keer de verkeerde keuze. Wat zegt het spreekwoord over de ezel en de steen ook alweer ...? Of zit er overal iets anders achter? Incompetentie ... of erger?

Architect Jan Olaerts ziek.

In haar voorstel aan de Raad van 17 maart 1997 wordt later volgende opdracht goedgekeurd :

- ° Architectuur en algemene coördinatie : Architectenbureau Olaerts uit Genk, Jan Olaerts.
- ° Stabiliteitsstudie van beton en staalconstructies en speciale technieken : Ir. Bart Remans.

Architectuur : Bouwkundig ontwerp, de infrastructuurwerken en omgevingsaanleg, eindverantwoordelijkheid voor het project, algemene coördinatie van de architectuur, de stabiliteit en de speciale technieken. Dit deel is zeker de opdracht van Jan Olaerts.

Stabiliteitsstudie : Beton en staalconstructies en speciale technieken. Dit deel zou door Bart Remans dienen uitgevoerd, maar deze werd via een soort dading op 13 februari 2004 aan de deur gezet. In principe zou dat geen probleem mogen zijn, Jan Olaerts is immers contractueel eindverantwoordelijke, maar wat er vervolgens gebeurt is ongelooflijk. Jan Olaerts geeft het op wegens "ziek"!

De afrekening.

Het moet zijn dat het OCMW van Genk voor deze opdrachten een eigen Wet heeft toegepast. In de CODEX vinden we geen artikels die de wijze van gunnen en stopzetten van een project van meer dan 36 mio Euro kan verrechtvaardigen. Hoe het OCMW van Genk de betaling van 539.157,27 Euro aan erelonen aan Jan Olaerts kan verdedigen is een ander mysterie, hoe dan ook architectenbureau Olaerts heeft de opdracht van het groots project zómaar stopgezet, maar het OCMW van Genk speelde voor barmhartige Samaritaan en kwam Olaerts zelfs financieel tegemoet.

De rekening voor de Genkse belastingbetaler.

We geven hierbij toch een overzicht van de bedragen die aan Olaerts werden betaald :

1 juli 01	100.033,71
6 dec. 02	86.282,85
6 dec. 02	3.146,00
6 dec. 02	11.243,15
6 dec. 02	36.542,00
29 maart 04	110.139,37
29 maart 04	1.815,00
29 maart 04	6.638,80
29 maart 04	12.826,00
7 aug. 07	43.681,00
7 aug. 07	181,50
7 aug. 07	992,20
Totaal	: 413.521,58 Euro

De verschillende betalingen op dezelfde datum hebben te maken met de verdeling van de bedragen over de verschillende centra, wooneenheden, kortverblijf, dagcentrum, polyvalente zaal en

ondergrondse parking.

Toe-maatjes-.

Maar Jan Olaerts kan op nog méér "goodwill" van het gulle Genkse OCMW rekenen, we lezen het volgende :

"*Nog te betalen ereloon als eindafrekening naar aanleiding van de onmiddellijke stopzetting van het bouwkundig ontwerp*" goed voor **112.356,34 Euro**. Klap op de vuurpijl is het volgende : Naar aanleiding van de conceptuele wijzigingen in het project nieuwbouw woon- en zorgcentrum werd door het Vast Bureau van 21 september 2006 akkoord gegaan met een forfaitair bijkomend ereloon. Daarom werd op 9 november 2006 aan architectenbureau Olaerts nog eens **13.179,32 Euro** uitbetaald ! Samen met de reeds eerder betaalde bedragen werd aan architectenbureau Olaerts uit Genk een bedrag van **539.057,24 Euro** uitbetaald voor een opdracht die in feite niet werd uitgevoerd, minstens bruusk werd onderbroken.

Uitsluiten.

Genk maakt zich ook systematisch schuldig aan "uitsluiting". Een Hasselts studie bureau mocht de bestelling voor de verwijdering van de radioactieve tuigen niet binnenrijven, het móest een Genks bedrijf zijn. Het werd eerst Remans en daarna Gordons, geen van beide bracht er iets van terecht en de Genkse milieupolitie werd een oor aangenaaid. In de opdracht aan architectenbureau Olaerts werd expliciet gemeld dat er twee architecten uit Genk dienden aangezocht, dat is strijdig met diverse wetten en regels uit de CODEX, ondermeer de wet van 14 juli 1976 art.7, die voorziet dat Elke handeling, overeenkomst of verstandhouding die de normale mededingingsvoorwaarden, verboden is.

Erik Verbeeck ©